Дата прийняття:	26/03/2019
Дата набуття статусу остаточного:	26/03/2019 (Комітет)
Назва:	CASE OF ANOSHINA v. RUSSIA *(Application no. 45013/05)*
Зміст:	25 липня 2002 року о 19 год. 51-річного брата заявниці, пана Аношина, зупинили працівники патрульної поліції через його невпевнену та хитку ходу (як з'ясувалося, перед цим він вживав алкогольні напої разом з колегами). Надалі брата заявниці доставили до медичного витверезника при Радянському районному управлінні внутрішніх справ міста Нижній Новгород та залишили самого в кімнаті. Годиною пізніше брат заявниці почав стукати в двері та вимагати, щоб його звільнили. Офіцер поліції М., який разом зі своїм колегою К. повернувся з патрульної служби, роздратувався через таку поведінку та відштовхнув пана Аношина від дверей, вимагаючи, щоб він заспокоївся. Внаслідок цього брат заявниці впав на ліжко, вдарившись головою об стіну. Після того офіцер М. наносив удари в голову та грудну клітину потерпілого, душив, використовуючи квадратний шматок розбитого дерев'яного стільця, допоки той не втратив свідомість. Офіцер М. посадив пана Аношина на ліжко та залишив кімнату. Офіцер А. був свідком цих подій. О 22 год. було виявлено, що брат заявниці помер від асфіксії дихальних шляхів.

	3 серпня 2002 року органи прокуратури відкрили кримінальне провадження за фактом смерті брата заявниці. Розслідування тривало 4 роки, впродовж якого 6 разів змінювалися слідчі, які провадили досудове розслідування. За цей період було проведено огляд місця події, допит свідків, відтворення подій злочину, дослідження матеріалів судово-медичної експертизи. Персонал установи спочатку вказував, що вони знайшли брата заявниці у ліжку, але потім змінили свої свідчення, вказавши, що вони знайшли його повішеним на простирадлі, прив'язаному до віконних ґрат. Висновками судово-медичної експертизи теорію самогубства було спростовано та констатовано факт насильницької смерті, в чому звинувачено працівників установи. Проте досудове розслідування призупинялось 13 разів, оскільки жодній особі не було пред'явлено повідомлення про підозру у вчиненому злочині. У березні 2006 року було вперше проведено допит офіцера поліції М. У серпні 2006 року кримінальна справа за обвинуваченням М. була направлена до суду. 1 серпня 2008 року суд першої інстанції визнав М. винним у вчиненні умисного вбивства та перевищенні своїх службових повноважень і призначив покарання у виді 14 років позбавлення волі із забороною займати посади в органах поліції строком на 3 роки. Під час судового засідання колеги, які перебували разом із М. під час подій, зазначили, що версія самогубства брата заявниці була інструментом для приховування вчиненого ним злочину. 14 листопада 2008 року суд апеляційної інстанції залишив вирок щодо М. без змін. Заявниця та троє дітей її брата звернулися до суду з вимогою про відшкодування моральної шкоди, завданої його смертю, вимагаючи 3 000 000 російських рублів компенсації. 25 травня 2009 року суд першої інстанції присудив кожному із позивачів компенсацію у розмірі 150 000 російських рублів. 14 серпня 2009 року рішення суду першої інстанції щодо присудження суми компенсації суд апеляційної інстанції залишив без змін.
Констатоване порушення (стаття):	Порушення статті 2 Конвенції (право на життя) у зв'язку із відсутністю ефективного розслідування.